

VZPOURA VYSTRÁĚNĚCH

PondĚlĚ, 24 srpen 2015

Šibenice na demonstraci proti migrantĚm jsou signálem nové konfliktní linie ve spoleĚnosti, konec ospalých sporĚ mezi levicí a pravicí. Dnes uĚĚ není dĚleĚitĚ, jestli nĚkdo patĚm k nĚkterĚ ze starých škatulek, novĚ se k krystalizují dĚvno existující a dosud odsouvané postoje k národním zájmĚm. NĚco takového muselo jednou vybuchnout, protoĚže uĚĚ dlouho lidé cítí, Ěže jejich pĚmírozenĚ a dlouhodobĚ zájmy, nejen ty materiální a momentální, jsou opomíjeny a dokonce zrazovány.

ExistenĚní obavy rĚĚné povahy Výbuch existenĚních obav není jen na stranĚ tĚch, kteĚmí vidí nebezpeĚí v migracích, nyní, po extrémních obvinĚních i na stranĚ tĚch, kteĚmí zastávají názory vedoucí k nĚjakĚ újmĚ obyvatel souĚasných nebo jejich dĚtí. Pokud migranti budou znamenat obrovské bezpečnostní problémy a znaĚnou materiální újmu ústící do nĚjakĚ revoluce a lidové pomsty, je moĚĚné, Ěže se to bude dávat za vinu tĚm, kteĚmí se dnes zastávají migrace na nĚkterĚm území. Toho je si tato skupina lidí vĚdoma, proto je šibenice tak pobouĚmily a povstali proti tomuto zpĚsobu myĚlení. Typický projev je v petici VĚdci proti strachu a lhostejnosti: „PĚmedevším ale prosíme veĚejnost, kaĚdĚho jednoho z vás, tedy nás, o opatrnost v soudech a kritický pohled na svĚt! Své názory musíme stále znovu konfrontovat s fakty, s vlastním svĚdomím i obyĚejným selským rozumem. Jen tak nepodlehne primitivním pudĚm a zĚstaneme dĚstojnými bytostmi obdaĚenými svobodnou vĚlídí.“ Z petice vyplývá strach, mluví o komunikaci, o metodĚ, nikoliv o Ěmešení situace. Druhá strana má také strach. PĚmíznivci migrantĚm mají strach z pomsty ulice a jí nadbíhající politikĚ, druhá strana má strach, Ěže establishment pod tlakem ze zahraniĚí pĚmijme migranty. Ale podstata strachu není jen o ztrátu svobody slova. OdpĚrci migrantĚm mají pĚmírozenĚ strach z migrace jako takové, strach o svoje dĚtí, o jejich budoucnost, protoĚže migranti vytvoĚmí menšiny, kterých se uĚĚ nikdy nezbavíme, budou dĚlat problém budou chránĚny mezinárodnĚ a vyuĚívány k zasahování dovnitĚ státu pod pláštíkem ochrany jejich práv. PĚmíznivci migrantĚm mají strach o sebe, protoĚže jsou více „odlouĚeni“ od prostĚdí, problémy s migranty s moĚĚná ani tak nedotknou nebo mohou pĚmed nimi uniknout. NeohroĚují je tedy migranti, ale domácí obyvatelé. PĚmíznivci postojĚ Váhám, jak bych nazval obĚ opoziĚní skupiny, které se vytváĚmí postojem k dlouhodobým zájmĚm národa a státu. Nemyslím si, Ěže jde o doĚasnou konfliktní linii. Skupiny se oddĚlily zpĚsobem Ěívota a myĚlení, nemohou je tak hned zaniknout, budou urĚitĚ figurovat v dalších konfliktech, které tvoĚmí novĚ se formující mocenské paradigma svĚta. UĚĚ dlouho existuje skupina, která by za nĚkterĚch pĚmedkĚ nemohla existovat, protoĚže nebere na zĚmĚ zájmy spoleĚnosti a vĚbec uĚĚ ne dlouhodobĚ zájmy národa. Mnozí z tĚchto lidí si na to zvykli jako na samozĚejnost, ale najednou stojí snad poprvĚ tvĚmí v tvĚm drastickĚm vyjádĚení, Ěže jejich postoj je nesprávný. Jejich reakce, symbolickĚ vyjádĚená právĚ shora uvedenou peticí, naznaĚuje, Ěže si to uvĚdomují. ProĚ tedy existuje skupina, jejíĚ zájmy jsou v naplĚování univerzalistických ideologií, ale pĚmírozenĚ zájmy spoleĚnstva utváĚmenĚho tisíciletí je zajímají daleko ménĚ. Kde se vzala? Ěekl bych, Ěže odklon od ideologického nacionalismu a jeho zatracení jako zhoubného jevu, který vede k nacismu a rasismu, a vĚbec odklon od veškerĚho kolektivismu, máI urĚitĚ svoje oprávnĚní. A to do té doby neĚže se zaĚala z tohoto odporu formovat další ideologie jakĚhosi odmítnutí spoleĚenské sounáĚitosti a vyzdvíĚení lidského jedince jako modly. ZaĚalo to lidskými právy, které postrádají reciproĚní povinnosti ke spoleĚnosti, jakoby uĚĚ spoleĚnost neexistovala a práva prostĚ padala shĚry. Jakoby práva prostĚ bylo moĚĚno rozdávat zcela zadarmo kaĚdĚmu, kdo pĚmijde tĚmĚba z druhé strany svĚta, a spoleĚnost, tedy vĚtšina obĚanĚ, je povinna je plnit. názory jsou podporovány slábnutím státu jako útvaru, který ve svĚtĚ pozbývá vlivu, jeho obĚané k nĚmu stále ménĚ nĚco cítí, nechĚjí se nezištnĚ spoleĚensky angaĚovat a stále více poĚadují od nĚj jen sluĚby a stále ménĚ nezištnĚ dávají. Celý tento odklon od kolektivní sounáĚitosti smĚĚje k izolaci jednotlivce, který je pouhým konzumentem, který uĚĚ neĚije domovinou, nepracuje v politických stranách. Spolky jsou jen úĚelové a politika je jen pĚmíleĚitost k nahrabání penĚz. VyprázdnĚná spoleĚnost podléhá iluzím více neĚže realitĚ a beznadĚjnĚ se vyvíjí k eskapismu, stále vĚtšímu unikání realitĚ, a stále vĚtšímu pĚmíklonu k iluzím. Escapismus je samozĚejmĚ o to vĚtší o co jsou lidé vzdáleni Ěívota v této zemi, nemají rodinu a cestují svĚtem; nejsou ukoĚmenĚni v domovĚ a jejich zájmy nejsou s domovem spojeny. Únik od reality domova podporuje tĚĚĚ únik od zodpovĚdnosti za nĚj. NihilistickĚ spoleĚnost, která v podstatĚ nemá jiné cíle neĚže jen uspokojení individuálních potĚb, která uĚĚ dávno vychovává dĚtí jen k osvojení dovedností a nástrojĚm chování, nemá Ěže smĚĚovat k niĚemu jinĚmu neĚže k duchovní prázdnotĚ. Ta se ĚásteĚně ideologiemi a vizemi. Odmítnutí nacionalismu k tomu pĚmíspĚlo jaksí navíc, ale vidina postnacionální spoleĚnosti je stejnĚ prázdná jako celá kultura. Na místo nacionalismu nenabízí nic nebo únikové iluze. K tĚm patĚmí tĚĚĚ ta, o krásném duhovĚm svĚtĚ, ve kterĚm se budou všechny odlišnosti tolerovat. NereálnĚ fantazírování nespoĚívá v toleranci odlišností biologických, ale kulturních a ideových. Petice „vĚdĚ“ má tedy kromĚ jistĚ míry vystrašení ještĚ další náboj – iluzi, Ěže lze problém migrantĚm Ěmešit pĚmíesvĚdĚováním veĚejnosti aniĚ by tato byla manipulována a její svobodná vĚle omezena. To je ovšem jen naznaĚení, je Ěmada názorĚ, které to vyjadĚmí daleko otevĚmenĚji. ZávĚr: Domnívám se, Ěže se schyluje pĚmedevším ke konfrontaci lidí, které je moĚĚno nazvat vlastenci, s lidmi, které je moĚĚno nazvat ideology (nebo fantasy). Vlastenci budou hájit svoji zemi a její budoucnost jako hodnotu skuteĚnou a pĚmírozenĚ rostlou a moĚĚná se i postaví proti všeobecnĚ uznávaným humanistickým ideálĚm, ideologové budou hájit psychologické iluze, tedy ideály samy od sebe bez zakotvení v realitĚ. PĚmítom tím nemyslím, Ěže ti, kteĚmí napsali a podepsali petici „vĚdĚ“, jsou jednoznaĚně zaĚmí v nĚkterĚ ze skupin. Vlastenci se zatím neprojevují jako ideologové, nacionalisté, ale jistĚ budou obviĚováni, Ěže podléhají primitivním pudĚm, Ěže jsou xenofobové, Ěže smĚĚují k fašapod. PĚmíesto jejich reakce jsou pĚmírozenou obhajobou kolektivu, ve kterĚm vyrostli, obhajobou svých rodin a budoucnosti svých dĚtí. Je samozĚejmĚ, Ěže se mohou vyskytnout i extremistické Ěiny, mnohdy jako provokace druhé strany. PĚmíesto tato skupina ke svĚmu úspĚchu nepotĚebuje omezovat svobodu jiných, protoĚže má na své stranĚ pĚmírozenĚ zájem vĚtšiny. BohuĚel nemá podporu zahraniĚí, ani rétorickou, ani finanĚní. Mohou spolĚhat jen na politiky, které zvolí,

ale kteří, jak víme, obvykle sliby naplní a také mnohdy se nemohou zahraničním tlakům dostatečně stavět. Nebezpečí ideologie je, že nebudou mít zájem ani pro většinu lidí přijatelné, budou požadovat nepřiměřenou společnost zatěžující konstrukce. V takovém případě nejsou zájmy realizovatelné jinak než mediální masami dirigistickým násilím, omezováním svobody. Budou požadovat cenzuru, omezení shromažďovací svobody, tresty za spáchání "hříchů", jejichž definice nemá žádnou objektivní hranici. Myslím si, že budou mít velmi silnou podporu ze zahraničí a o to mohou být obavy z nich větší. Dovolil bych si parafrázovat petici "Nepodlehme spasitelům světa a pachatelům dobra, nenechme svoji svobodnou vůli a kritické myšlení ovlivnit nátlaky a psychickou manipulací". VLASTIMIL PODRACKÝ